

себе си създаватъ историческа слава, а за народа — добро управление.

Когато Людовикъ XIV попиталъ своя министъръ Колберъ, зашто той, който е такъвъ могъщъ владѣтель, не може да покори мѣничката Холандия, Колбертъ отговорилъ: „Затова, Ваше величество, защото величието на страната зависи не отъ нейната голѣмина, а отъ характера на народа. Енергия, трезвостъ и трудолюбие — ето истинскитѣ причини, поради които тая победа струва толкова много скъпо на Ваше величество“.

Въ 1608. год. дошли въ Хага (столицата на Холандия) пратеници на испанския кралъ, за да водятъ преговори за миръ. Тѣ видѣли десетина човѣка, какъ слѣзли отъ една лодка и насѣдали на тревата да похапнатъ. Яденето имъ се състояло отъ хлѣбъ, сирене и пиво.

„Какви сж тѣзи пжтешественици?“ — попитали пратеницитѣ единъ селянинъ.

„Това сж нашитѣ управници — депутати“, — отговорилъ селянинътъ.

Тогава единъ отъ пратеницитѣ пришепналъ на другаря си: „Непремѣнно трѣбва да сключимъ миръ. Това сж хора, които не могатъ да бждатъ победени“.

Р. Бѣлчевъ, учитель.

Придобивки, които не бива да се подценяватъ.

Краткиятъ животъ не дава на човѣка възможность да изпита наслада отъ своя умственъ трудъ въ обществото. Отъ всички човѣшки проявления най-мъчно се забелязватъ тия, които сж плодъ на неговитѣ нравствени и умствени усилия. Да вземемъ за примѣръ земеделца. Какви не усилия употребява той въ своето занятие! Пожъналъ — една нива, сѣрка чакатъ още десетина; опасностъ има всѣки моментъ отъ буря, градъ, стихии страшни. Снопитѣ трѣбва да се складиратъ, нивата да се подоре, а и лозето иска прѣскане, ливадата и люцерната чакатъ косата. Съ денонощенъ трудъ, впрегнати въ работа и децата, той ще успѣе да подоре стърнищата, ще прекара снопитѣ, ще овѣршее и тогава спокойно може да застане предъ купа жито, предъ камарата мисири, предъ постава съ грозде и съ радостъ на душата да види плода на своя трудъ.

Учительтъ взема първо отдѣление, работи година, две, три,